

det langt fra, fordi jeg troer, at Soldaterne ved det foreslaaede lille Tillæg ville blive lønede paa en efter Forholdene passende Maade. Jeg troer ikke, at Soldaten kan leve af den Lønning, der her bliver budt ham, og jeg har dog en praktisk Erfaring i saa Henseende fra en af de tarveligste Egne her i Danmark; selv der kan en Arbejder ikke leve af et saa ringe dagligt Beløb. Det vil efter min Overbevisning endnu mindre være muligt for en Mand at leve enten i Kjøbenhavn eller i en Kjøbstad af 22 f. plus Brøddportionen eller den Pengegodtgjørelse, som derfor bliver ham hdet, men jeg har dog troet nu at burde slutte mig til Fleertallet, fordi jeg har meent, at man gjorde rettest i ogsaa her at følge det gamle Ord, at et magert Forlig er bedre end en feeb Proces, og jeg skal derfor anbefale at følge Udvalgets Fleertals Indstilling. Jeg skal derhos gjøre opmærksom paa, at det langt fra er sikkert, at Stemningen, naar Lønningsloven atter kommer frem, vil være saa god for en høiere Lønning, som den er nu; thi det turde muligvis hænde, at man, naar vi først føle, hvad den nye Hærplan kommer til at koste os, vil krympe sig mere ved at give et Tillæg til den nuværende Lønning. Hermed skal jeg anbefale Fleertallets Forslag.

Berg: Da Fleertallet af Medlemmerne i dette Thing ved 2den Behandling vedtog et Forslag om i meget betydelig Grad at forhøje Lønningerne for en vis Classe af Befalingsmænd udover, hvad Fleertallet i Udvalget havde anseet for rigtigt, paa samme Tid som samme Fleertal fandt det rigtigt i en ganske overordentlig Grad at nedsætte Lønningerne for en anden Classe Befalingsmænd, var det mig ikke tvivlsomt, hvilken Ende Sagen vilde faae, og jeg tillod mig ogsaa at udtale, at Enden vilde blive den, at man her i Folkethinget forhøiede Lønningerne for den ene Classes Bedkommende, for at lade Rigsdagens 2den Afdeling forhøie den for den anden Classes Bedkommende, og saa vilde man blive staaende derved. Jeg tvivler ikke om, at, naar Afstemningen her i Salen er tilende, vil dette ogsaa være Resultatet, og dersom man tør dømme fra denne Fremgangsmaade ved Lønningslovens Behandling

til, hvad der tidligere ved Lønningsloves Behandling har fundet Sted, kan jeg forstaae, at vi ere komne til de Lønnings- og Pensionslove, der nu bestaae. Jeg har i Fællesudvalget villet gaae ind paa et Mæglingforslag, der for de Meniges Bedkommende blev udtrykt ved, hvad Fleertallet nu foreslaaer, naar man vilde have holdt sig til, hvad Mindretallet foreslaaer angaaende Obersternes Lønning. Dette fandt ingen Gjentklang, og jeg fandt mig derfor foranlediget til at holde paa, hvad Folkethinget havde besluttet. Jeg indseer jo nok, at Vedtagelsen af dette Mindretalsforslag vilde foranlede, at Loven ikke udkommer, og dersom det nu efter Lovens Stikkelse og samtlige Forhold er overmaade vigtigt, at dette skeer, bør man visstelig ikke vedtage noget af Mindretalsforslagene. Dette kan jeg meget vel forstaae, men vi hørte dog under Forhandlingerne forleden Dag, at man kunde undvære Lønningsloven og endda bruge Hærplanen. Dette var jo en ny Opdagelse for mig at komme til; men jeg vil dog, da jeg fra flere Sagkyndiges Side har hørt det, antage, at det er saaledes, og jeg skal tilføie, at jeg ikke kan see, hvorledes man vil kunne bruge Lønningsloven, naar man ikke har nogen Bevilling, thi der vil ikke kunne blive givet Penge ud til disse Lønninger, da den høitærede Minister hverken har nogen Tillægsbevilling eller nogen- somhelst anden Bemyndigelse til at udgive disse Lønninger. Der er af den ærede Ordfører — om end ikke i bestemte Udtryk — hentydet til, at der i første Punktum af § 43 i Lønningsloven mulig kunde ligge en Bevilling. Det kan jeg i ingen Henseende anerkjende for rigtigt, dersom denne min Opfattelse af den ærede Ordførers Udtryk er rigtig; i saa almindelige Udtryk giver man ikke nogen Bevilling. Jeg er derfor tilbøielig til at antage — efter den Stikkelse, som Lovforslaget har faaet, og efter det Bidnesbryd, som vi have hørt, at den kan undværes til fiden, samt da vi ikke have nogen Bevilling, der supplerer Lønningsloven —, at det maastee vilde være rigtigst at afsætte denne Lov til en fornøjet Behandling samtidigt med andre Lønningslove, som vi jo maae vente os forelagte i næste Samling. Det er ingenlunde for det Beløb af 6,200 Rd., som der er Tale om for Obersternes